ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

Η στάσις τῶν πολιτῶν ἔναντι τῆς ἐξουσίας μετεβλήθη

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Τὰ τελευταῖα χρόνια παρακολουθήσαμε μιὰ σειρὰ δικῶν μὲ κατηγορούμενους ἀστυνομικοὺς καὶ σχεδὸν καθημερινὰ διαβάζουμε στὶς ἐφημερίδες ἄρθρα γιὰ τὴ δράση τῆς Ἀστυνομίας, τόσο πρό, ὅσο καὶ μετὰ τὴν μεταπολίτευση.

Ἂν οἱ δίκες αὐτὲς ἀξίζουν ν' σχολιασθοῦν καὶ ν' ἀναλυθῆ τὸ βαθύτερό τους νόημα, αὐτὸ ὀφείλεται πρωταρχικὰ στὸ ὅτι εἶναι ἕνας κρίκος ἀπὸ ἀποκαλύψεις ποὺ γίνονται στὸ τόπο μας τὰ τελευταῖα χρόνια σὲ βάρος τῆς Ἀστυνομίας, καθὼς καὶ τῶν μεθόδων βίας καὶ σκηνοθεσίας ποὺ μεταχειρίζεται πολλὲς φορές. Ἀποβλήθηκαν ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Ἀστυνομίας ἀστυνομικοί, γιατί, ὅπως ἀποδείχτηκε επεδόθησαν σὲ βασανιστήρια.

Θὰ ἦταν σφάλμα ὅμως νὰ πιστεύουμε, ὅτι ἡ δημοσία ἀνακίνηση ἀπὸ τόσα ἐπεισόδια σὲ βάρος τῶν ἀστυνομικῶν μεθόδων σημαίνει ὅτι ζοῦμε σὲ μιὰ περίοδο ἐπαυξημένης βίας καὶ ἀνομίας ἐκ μέρους τῆς Ἀστυνομίας στὸ τόπο μας. Πολλὰ βέβαια ἀπὸ τὰ παραπάνω συνδέονται μὲ πολιτικὲς πράξεις, ποὺ ἀναμφισβητήτως ἐνώχλησαν πολὺ σοβαρὰ τὴν Ἑλληνικὴ ἡγεσία. Ὑπάρχει ἐπίσης τὸ γεγονὸς ὅτι στὰ τελευταῖα χρόνια ἡ ἐγκληματικότητα ἔχει αὐξηθεῖ καὶ ὅτι παράλληλα ἔχει πέσει τὸ ποσοστὸ ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα ποὺ ἡ Ἀστυνομία κατορθώνει νὰ διαλεύκανη. Οἱ ἀστυνομικὲς ἀρχὲς τελοῦν κατὰ συνέπεια στὰ χρόνια αὐτὰ ὑπὸ ἐνισχυμένη πίεση νὰ βροῦν τὴν ἀπόντηση στὰ ἀνήσυχα ἐρωτήματα τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῆς κυβέρνησης.

Ἀλλὰ αὐτὰ εἶναι κατὰ βάθος λεπτομέρειες ποὺ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συσκοτίσουν τὴν ἀλήθεια. Οἱ ἀλλεπάλληλες δίκες κι' ἀποκαλύψεις σὲ βάρος ἀστυνομικῶν ὀργάνων εἶναι χτυπητὸ τεκμήριο τοῦ γεγονότος ὅτι σημειώνεται μιὰ ἀποφασιστικὴ διαφοροποίηση καὶ ἄνοδος στὴν ἐνσυνείδητη δημοκρατικὴ σκέψη τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ἡ ἐξέλιξη αὐτὴ φτάνει τώρα ν' ἀντικατοπτρίζεται— ἀκόμη βέβαια πολὺ ἐλλιπῶς —στὶς μεθόδους διακυβέρνησης τῆς χώρας. Εἶναι βήματα προόδου καὶ ὄχι ἀπειλὲς ὁπωσδοδρόμησης οἱ δίκες αὐτές, καὶ οἱ ἀποκαλύψεις

Εἶναι μόνιμη κατάσταση τῆς ἀνθρωπότητας ἡ κατάχρηση τῶν ἐξουσιῶν καὶ δυνατοτήτων τους ποὺ κάνουν οἱ ἀρχές, κι' ἀνάμεσα στὶς ἀρχὲς αὐτὲς οἱ ἀστυνομικὲς κατέχουν ἀπὸ τὴ φύση τῶν πραγμάτων μιὰ θέση ποὺ ὁδηγεῖ εὐκολώτερα στὴν κακὴ χρήση τῶν ἁρμοδιοτήτων τους. Ἂν μέχρι σήμερα καὶ μὲ σπάνιες ἱστορικὲς ἐξαιρέσεις ἡ κοινωνία, ἡ κοινὴ γνώμη, δὲν ἀντιδροῦσε σ' αὐτὴ τὴν πραγματικότητα καὶ τὴν ἀποδεχόταν σιωπηρά, αὐτὸ ὀφειλόταν σ' ἕνα ἀκατανίκητο συνδυασμὸ τοῦ φόβου μὲ τὴν πειθώ. Ὁ πολίτης δὲν αἰσθανόταν σὲ θέση ν' ἀντιδράση στὴν ἐντυπωσιακὴ δύναμη τοῦ κράτους, κι' ἔκρινε κατὰ συνέπεια προτιμώτερο νὰ ὑποταγῆ σ' αὐτήν. Οὔτε καὶ πίστευε ὁ πολίτης, ἡ «ὑπήκοος» στὴν ἱκανότητά του νὰ διαχειρισθῆ τὰ κοινὰ καλύτερα ἀπὸ τοὺς ἄρχοντες. Τὸν ἔπνιγε τὸ εὐνουχιστικὸ συναίσθημα τῆς ἀναξιότητας του τὸν παρέλυε ἡ πεποίθηση στὴ μόνιμη ἀδυναμία του ἀπέναντι στὶς δυνάμεις ποὺ τὸν ἐξουσιάζουν. Ἡ ἐκλογίκευση αὐτῆς τῆς στάσης του βρισκόταν στὴν ἔννοια τῆς «νομιμοφροσύνης πρὸς τοὺς καλυτέρους του» ποὺ τὸ κράτος καλλιεργοῦσε κι' ἀνάπτυσσε μέσα του. Ἀκόμη καὶ στὶς ἐκδηλώσεις, τῆς μεγαλύτερης ἀνελευθερίας της, ἡ σκέψη του, δὲ μποροῦσε νὰ προχωρήση πέρα ἀπὸ τὸ συμπέρασμά του ὅτι, σὲ τελευταία ἀνάλυση τὸ στοιχεῖο τῆς δικαιοσύνης ποὺ πρόσφερνε ἡ ἐξουσία εἶναι περισσότερο ἀπὸ τὸ στοιχεῖο τῆς παρανομίας, πὼς τὸ κακὸ ποὺ προσγινόταν στην κοινωνία ἀπὸ τὶς παντοειδεῖς «ἀρχὲς» ἦταν πολὺ πιὸ μικρὸ ἀπὸ τὸ «καλὸ» μὲ τὸ ὁποῖο ἐκεῖνες εὐεργετοῦν τὸ λαό, πὼς γιὰ τοὺς λόγους αὐτούς, σὲ τελευταία ἀνάλυση, ἡ ὑποταγὴ καὶ ἡ σιωπὴ εἶναι ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη καὶ σωστὴ τακτική.

Ἡ ἀνήσυχη κι' ὁρμητικὰ ἐξελισσόμενη ἐποχή μας βλέπει τὴ βαθμιαία ἀποσύνθεση κι' ἐξαφάνιση αὐτῆς τῆς νοοτροπίας καὶ τὰ ὅσα διαδραματίζονται σήμερα, μὲ τὶς καταγγελίες γιὰ τὴ συμπεριφορὰ τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν εἶναι ἐντυπωσιακὲς, ἀλλὰ καὶ λεπτομερειακὲς, ἐκδηλώσεις αὐτῆς τῆς πολὺ γενικώτερης τάσης. Οἱ λαοί, οἱ πολίτες, ἀρχίζουν νὰ νοιώθουν ὅτι διαθέτουν τὰ προσόντα κι' ἔχουν τὴ δύναμη ν' ἀναμετρηθοῦν μὲ τὸ κράτος, νὰ τὸ κρίνουν καὶ νὰ τὸ ἐπικρίνουν σ' ὅλες τὶς μορφὲς δραστηριότητάς του καὶ τελικὰ νὰ τὸ παραμερίσουν καὶ καταργήσουν ἐκεῖ ποὺ ἡ δραστηριότητά του ἀντιτίθεται στὶς πεποιθήσεις καὶ τὰ βασικὰ συμφέροντά τους. Μὲ τὴ σειρὰ του τὸ κράτος, καθὼς αἰσθάνεται ὅτι ἔχει χάσει ἐν μέρει καὶ κινδυνεύει ἀπὸ μέρα σὲ μέρα νὰ χάση πιὸ ὁλοκληρωτικὰ τὸ στοιχεῖο τῆς ψυχολογικῆς ἐπιβολῆς βρίσκεται σήμερα στὴν ὑποχρέωση νὰ ὑποχωρήση, νὰ παραδώση θέσεις ποὺ ἄλλοτε κρατοῦσε σταθερὰ ἐνῷ ταυτοχρόνως, φυσικά, ἀναζητεῖ ὅλο καὶ πιὸ ἀγωνιωδῶς ν' ἀνακαλύψη καινούργιους, ἀποτελεσματικώτερους τρόπους ἐπιβολῆς.

Πολλοὶ προβάλλουν σὰν ἐπιχείρημα ὅτι ἡ βαθμιαία παράλυση τῆς κρατικῆς ἐξουσίας, τοῦ στοιχείου τῆς κρατικῆς βίας, στὶς διεθνεῖς σχέσεις εἶναι ἀποκλειστικὰ τὸ προϊὸν τῆς «ἰσορροπίας τοῦ τρόμου» ποὺ κρατεῖ σήμερα στὸν κόσμο. Ἡ ἐπιχειρηματολογία αὐτὴ ἔχει πράγματι συχνά, ἀκουστεῖ, κι' ἔχει ὁδηγήσει ἐπίσης σ' ἐπικίνδυνες κι' ἀπεγνωσμένες προσπάθειες νὰ καταδειχτῆ πὼς μ' ὅλη τὴν ἰσορροπία τοῦ τρόμου ἡ βία ἀὰν ὅπλο ἐπιβολῆς ἴσως νὰ μὴν ἔχη χάσει τὴ χρησιμότητά της. ὅμως ἡ ἰσορροπία αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ αἰτία γιὰ τὴν ἐξασθένηση ποὺ περνᾶ σήμερα τὸ κράτος σὰν μηχανισμὸς βίας. Εἶναι ἁπλῶς τὸ φυσιολογικὸ πλαίσιο μέσα στὸ ὁποῖο τὸ ἀδυνάτισμα τοῦ κράτους, οἱ δημοκρατικὲς διεκδικήσεις τῶν λαῶν, τὸ αἴτημα τοῦ πολίτη γιὰ ἐλευθερία, ἰσότητα καὶ δικαιοσύνη μποροῦν νὰ προχωρήσουν πιὸ γρήγορα πρὸς τὴν ὁλοκλήρωσή τους.

Δὲν ὑπάρχει λοιπόν, θεραπεία γιὰ τὸ «κακὸ» αὐτό. Ὑπάρχουν μέσα, ποὺ μποροῦν νὰ τεθοῦν σ' ἐφαρμογὴ καὶ πραγματικὰ χρησιμοποιοῦνται σὰν ἐπιβραδυντικοὶ παράγοντες προορισμένοι νὰ παρατείνουν ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ πολὺ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ κράτους καὶ τὴν ἀποδοχή του, σὰ μηχανισμοῦ βίας, ἀπὸ τὸν πολίτη. Ἀσφαλῶς, ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ ἡ προπαγάνδα καὶ γενικὰ ἡ διαρκῶς πιὸ συστηματικὴ κι' εὐρεῖα διαστρέβλωση καὶ διαστροφὴ τῶν εἰδήσεων διαδραματίζουν ἕνα πολὺ σπουδαῖο ρόλο, κι' ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σημαντικὰ καθήκοντα τῶν δημοκρατικῶν κινημάτων γίνεται ἡ ἀντιπροπαγανδιστικὴ δραστηριότητα, ἡ ἀδιάκοπη δηλαδὴ ἀποκάλυψη τῶν ἐπιδιώξεων καὶ τῶν ὑπολογισμῶν ποὺ κρύβονται πίσω ἀπὸ τὴν παραπλανητικὴ παρουσίαση τῶν εἰδήσεων καὶ γεγονότων πρὸς τοὺς λαούς.

Ἡ ἀνάλυση αὐτὴ ἄρχισε μὲ τὴ διαπίστωση πὼς ἡ καινούργια πιὸ δημοκρατικὴ νοοτροπία σὲ μιὰ χώρα ἐλάχιστα προηγμένη σὰν τὴ δική μας ἔχει φέρει τὸν πολιτισμὸ σὲ ὀξεία ἀντίθεση μὲ τὸν ἀστυνόμο ποὺ δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ ἐπιβληθῆ μὲ τὶς παλιὲς μεθόδους του. Πρέπει νὰ ὑπογραμμίσουμε πὼς ἀτὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες τὸ κράτος καταλαβαίνει ὅλο καὶ πιὸ καλὰ ὅτι ἡ πειθάρχηση τοῦ λαοῦ καὶ πρὸ πάντων τῆς νεολαίας, προϋποθέτει ὅλο καὶ πιὸ λίγο τὴν ἐπέμβαση τῆς ἀστυνομίας.

Ἡ ἐπιτυχία δέ αὐτοῦ ὀφείλεται καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων. Προϋποθέτει τὴν ἱκανότητα νὰ καλυφθοῦν σέ ὅλο καὶ μεγάλη ἔκταση οἱ γοργὰ ἀναπτυσσόμενες οἰκονομικὲς καὶ ἐκπολιτιστικὲς ἀπαιτήσεις μιᾶς προοδευμένης κοινωνίας. Στηρίζεται στὴν ὕπαρξη ἑνὸς λαοῦ μορφωμένου σέ πλατύ μέτωπο καὶ σέ βάθος. Ἡ τεχνολογία εἶναι τὸ ἕνα του πόδι, ἡ παιδεία τὸ ἄλλο. Ὅμως ψυχικά, πνευματικά, τὸ εἶναι του βρίσκεται στὰ τρία ἐκεῖνα συνθήματα μὲ τὰ ὁποῖα ἡ γαλλική ἀστική τάξη κατόρθωσε πρὶν ἑνάμισυ περίπου αἰώνα νὰ συμπαρασύρη λαϊκὲς τάξεις διψασμένες γιὰ τὴν πρόοδο καὶ γιὰ μιὰ καλύτερη ζωή, στὴν ἐλευθερία, τὴν ἰσότητα, τὴν ἀδελφωσύνη. Ὅταν ἀνερχόταν ἡ ἀστικὴ τάξη τῆς Γαλλίας, δὲν ὑπῆρχαν τὰ ὑλικὰ μέσα καὶ οἱ παραγωγικὲς καὶ ἱστορικὲς προϋποθέσεις γιὰ νὰ μετατραποῦν σὲ πραγματικότητα τὰ τρία αὐτὰ συνθήματα. Σήμερα ὅμως ἔχουν ἀναφανεῖ, οἱ συνθῆκες ἔχουν ὡριμάσει καὶ βλέπουμε ὁλόγυρά μας τοὺς λαοὺς νὰ διεκδικοῦν ἐνεργὰ τὴν πραγματοποίησή τους.

ΠΕΡ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΟΥΣ ΔΙΩΓΜΟΥΣ

Οἱ Κόπται ἔχουν εἰς τὴν Αἴγυπτο 1500 ἐκκλησίες

ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΙ

ΚΑΪΡΟΝ. Ὅπως κάθε χρόνον, οὕτω καὶ ἐφέτος οἱ Κόπται ἐώρτασαν εἰς τὰς 1.500 ἐκκλησίας των, εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὸ Πάσχα μὲ λαμπρότητα καὶ μὲ ἐκρήξεις χιλιάδων βαρελότων, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τῆς Μητροπόλεως τοῦ Ἁγίου Μάρκου, εἰς τὸ Κάϊρον, παρέστη ἐκπρόσωπος τοῦ Προέδρου Σαντάτ. Τὴν ἑπομένην, οἱ Κόπται ἐπανῆλθον εἰς τὰς ἐργασίας των εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα, τὰ Πανεπιστήμια καὶ τοὺς ἀγρούς, ὅπου ἐργάζονται μετὰ τῶν Μουσουλμάνων ὁμοεθνῶν των, ἐκ τῶν ὁποίων οὐδόλως διακρίνονται, οὔτε κατὰ τὴν ἐνδυμασίαν, οὔτε κατὰ τὴν γλῶσσαν.

Εἰς τὴν Αἴγυπτον ἡ Κοπτικὴ ἐκκλησία ἀνθεῖ καὶ 6 ἑκατομμύρια μέλη της μετέχουν πλήρως εἰς τὴν ζωὴν τῆς χώρας, τὸ δὲ κράτος μεριμνᾶ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν καλῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Μουσουλμανικῆς καὶ τῆς Κοπτικῆς κοινότητος.

Ὑπάρχουν Κόπται οἱ ὁποῖοι λέγουν ὅτι ἀνησυχοῦν λόγω τῆς θρησκευτικῆς ἀναταραχῆς ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς τὰς γειτονικὰς Ἀραβικὰς χώρας καὶ λόγω τῶν ἀντι—Χριστιανικῶν διωγμῶν οἱ ὁποῖοι εἶχον σημειωθῆ κατὰ τὸ παρελθόν. Ἄλλοι παραπονοῦνται διὰ τὰς ὑφισταμένας ἐναντίον των διακρίσεις εἰς τὴν παιδείαν καὶ εἰς τὴν κατάληψιν ἐργασιῶν. Ὡς ὁμάς, οἱ Χριστιανοὶ τῆς Αἰγύπτου δὲν ἔχουν ἰδιαιτέραν πολιτικὴν δύναμιν, οὔτε ἐλπίζουν νὰ ἀποκτήσουν, ἔχουν, ὅμως, μεγάλην ἰσχὺν εἰς τὴν ζωὴν τῆς χώρας.

Ὑπηρετοῦν εἰς τὸν στρατόν, κυριαρχοῦν εἰς ὡρισμένα ἐπαγγέλματα καὶ ὑπουργεῖα φοιτοῦν εἰς Πανεπιστήμια, ὑποστηρίζουν τοὺς Παλαιστινίους καὶ καλλιεργοῦν τὴν παραδοσιακὴν των κληρονομίαν ὡς γνήσιοι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων. Πολλοί, μάλιστα ἐξ αὐτῶν, ἀμφισβητοῦν τὰ πορίσματα Δυτικῶν ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι τοὺς θεωροῦν ὡς Ἄραβας.

Οὕτως, οἱ Κόπται, οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἓν πέμπτον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Αἰγύπτου, εἶναι ,γενικῶς, καλῶς μορφωμένοι, πρὸ δέ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Αἰγύπτου ἡ κυριαρχία των ἐπὶ τῆς Αἰγυπτιακῆς οἰκονομίας ἦτο τόση, ὥστε εἰς τὰ λαϊκὰ παραμύθια ἐνεφανίζοντο ὡς πλούσιοι καὶ τυχοδιῶκται. Ἐνῷ, ὅμως, τὸ οἰκονομικόν των ἐπίπεδον, εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωήν. Ἡ ἰσχὺς των συνετρίβη ὑπὸ τῆς σουλμάνων, δὲν κυριαρχοῦν πλέον, εἰ στὴν οἰκονομικὴν ζωην. Ἡ ἰσχὺς των συνετρίβη ὑπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1952, ὅτε ὑπέστησαν διώγμοὺς καὶ λεηλασίας λόγῳ τῆς ὑποστηρίξεως των πρὸς τὴν μοναρχίαν.

Οἱ Κόπται δὲν κουράζονται νὰ ἐπαναλαμβάνουν ὅτι αὐτοὶ εἶναι οἱ γνήσιοι Αἰγύπτιοι, ἀπόγονοι τοῦ Φαραωνικοῦ πολιτισμοῦ, οἱ ὁποῖοι ἔζων εἰς τὴν χώραν ἐπὶ αἰῶνας προτοῦ εἰσβάλουν ἐξ Ἀνατολῶν αἱ Ἀραβικαὶ στρατιαὶ αἱ ὁποῖαι ἔφεραν εἰς τὸν τόπον τὴν Μωαμεθανικὴν θρησκείαν καὶ τὴν Ἀραβικὴν γλῶσσαν.

Συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν, ὁ Χριστιανισμὸς διεδόθη εἰς τὴν Αἴγυπτον ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ὅστις ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἐμαρτύρησεν τὸ ἔτος 68. Ἡ ἐκκλησία τῆς Αἰγύπτου ὑπέστη ὡς ὅλαι αἱ Χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι, διωγμοὺς ὑπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ ὕπαρξις τῆς Κοπτικῆς ἐκκλησίας ὡς χωριστοῦ κλάδου τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος, τῷ 451. Ἡ σύνοδος αὕτη κατεδίκασεν ὡς αἵρεσιν τὸν μονοφυσιτισμόν, ὅστις ἐδίδασκεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅτε ἔζη εἰς τὴν γῆν, εἶχεν μόνον μίαν φύσιν, τὴν θεϊκήν, καὶ οὐχὶ διττήν, ἤτοι τὴν θεϊκὴν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην. Μία μειονότης τῶν Αἰγυπτίων ἀπεδέχθησαν τοὺς κανόνας τῆς συνόδου καὶ παρέμειναν πιστοὶ εἰς τὴν Βυζαντινὴν ἐκκλησίαν. Οἱ πλεῖστοι, ὅμως, τῶν Αἰγυπτίων Χριστιανῶν διεχωρίσθησαν καὶ ἵδρυσαν τὴν Κοπτικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὅταν ἤρχισαν αἱ Ἀραβικαὶ εἰσβολαὶ, οἱ Κόπται συνετάχθησαν πρὸς τοὺς Ἄραβας τοὺς ὁποίους ἐθεώρησαν ὡς ἀπελευθερωτὰς ἐκ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀλλὰ καὶ οἱ Ἄραβες ἀπεμόνωσαν τοὺς Κόπτας ἀπὸ τοὺς πλείστους τῶν ἄλλων Χριστιανῶν, τοὺς ἐκράτησαν δὲ μακρὰν ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ ἀπὸ τὰς Εὐρωπαϊκὰς πνευματικὰς τάσεις. Οὕτω ἡ φιλολογία των παρέμεινεν στατική, σήμερον δέ, φαίνεται σχεδὸν πρωτόγονος.

«Σήμερον», λέγει ὁ Κόπτης Πατριάρχης Σαμουήλ, εἶμεθα τοὐλάχιστον 6 ἑκατομμύρια Κόπται. Ζῶμεν μὲ τοὺς Μωαμεθανοὺς ἐπὶ 13 αἰῶνας καὶ αἰσθανόμεθα ὡς μία οἰκογένεια. Ὑπῆρξαν περίοδοι διωγμῶν ἐναντίον μας, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι ἐγένοντο ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῶν ἐντοπίων Αἰγυπτίων Μουσουλμάνων.

Διὰ τὸ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ
καὶ τὶς
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
Γιὰ ὅλους ὅσους σερβίρουν καὶ πίνουν
Καφὲ
ΕΣΠΡΕΣΣΟ
ΓΑΛΛΙΚΟΝ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΚΑΦΕΣ ΣΑΝΤΟΣ ΝΤΕΖΙΡΕ
Ὁ Καλύτερος τῆς Βραζιλίας
Ἔξοχον χαρμάνι ὑψηλῆς ποιότητος.
Καθημερινὴ διανομὴ διὰ τῶν αὐτοκινήτων μας στὰ Ξενοδοχεῖα καὶ τὰ καταστήματα
Ἄμεσος ἐκτέλεσις παραγγελιῶν δι' ἐπαρχίας.
ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ καλύτερος καφὲς τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ 1901
ΣΤΕΦ. ΣΤΡΕΙΤ 1 (Στενὸν Κεντρικοῦ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ)
Τηλέφωνα:
ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ 32.18.428
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ 8020-140

'Ακτινοβολίες

Λέηζερ γιὰ τὶς αἰμορραγίες

ΒΟΝΝΗ.—Ὁ Ὁμοσπονδιακὸς ὑπουργὸς ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν Χάνς Μάτχοφερ, χαρακτήρισε σὰν μιὰ σημαντικὴ πρόοδο στὸν τομέα τῶν ἰατρικῶν ἐρευνῶν τὴν δοκιμὴ τῶν ἀκτίνων λέϊζερ στὴ θεραπεία αἰμορραγιῶν βαρειᾶς μορφῆς στὸν οἰσοφάγο, στὸ στομάχι καὶ στὸ δωδεκαδάκτυλο. Ἡ νέα μέθοδος καταπαύσεως ἐσωτερικῶν αἰμορραγιῶν μὲ τὴν βοήθεια ἀκτινοβολίας λέϊζερ, ἐφαρμόστηκε ἤδη στὴν πανεπιστημιακὴ κλινικὴ τοῦ Μονάχου σὲ 40 ἀσθενεῖς καὶ εἶχε εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα. Προτοῦ ἐφαρμοστεῖ ἡ νέα θεραπεία, προηγήθηκαν πολυετῆ πειράματα μὲ ζῶα στὸ ἐργαστήριο χειρουργικῆς— λέϊζερ στὸ Μόναχο. Μὲ τὴν παρεμβολὴ τῆς ἐντόνου πηγῆς φωτός—λέϊζερ στὰ σημεῖα ἀκριβῶς ποὺ αἰμορραγοῦν, εἶναι δυνατὸν ν' ἀποφεύγωνται στὸ ἑξῆς οἱ ἐπικίνδυνες ἀναγκαστικὲς ἐγχειρήσεις. Μὲ τὴ νέα μέθοδο, τὴ ἀνάπτυξη τῆς ὁποίας ὑποστήριζε τὸ ὁμοσπονδιακὸ ὑπουργεῖο ἐρευνῶν καὶ τεχνολογίας, εἰσάγεται μ' ἕνα εὔκαμπτο γαστροσκόπιο, ἕνας εὐλύγιστος ἀγωγὸς φωτός. Ὁ γιατρὸς μπορεῖ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, νὰ παρακολουθεῖ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀκτινοβολίας — λέϊζερ, τὴν ἐπίδραση στὴν κατάπαυση τῆς αἰμορραγίας καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνη ἀναλόγως τὴν ἀκτινοβολία. Ὅπως ἐξήγησε ὁ Ὑπουργός, τὸ μηχάνημα — λέϊζερ ποὺ χρησιμοποιεῖται στὸ Μόναχο, ἀνεπτύχθηκε καὶ κατασκευάστηκε ἀποκλειστικὰ γιὰ τὴν ἰατρική. Ὁ κ. Μάτχοφερ, ἀνεκοίνωσε, ἐκτὸς αὐτοῦ, τὴν ἀνάπτυξη ἑνὸς μηχανήματος ποὺ λειτουργεῖ μὲ ἁπλοῦς λαμπτῆρες ἰωδίου μεγάλης ἰσχύος. Τὸ μηχάνημα αὐτὸ ἐνδείκνυται κυρίως γιὰ αἰμορραγίες ἐπιφανειῶν, ὅπως παρουσιάζονται π.χ. στὴ χειρουργικὴ ἡ πατος καὶ νεφρῶν ὡς καὶ σὲ ἐγχειρήσεις ἀμυγδαλῶν.

Dr ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ — ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
(Νοσοκομεῖον Α. Συγγροῦ)
REGISTRAR OF ST. JOHN'S HOSPITAL FOR DISEOSES OF THE SKIN, UNIVERSITY OF LONDON
Ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Ἀθήνα Σκουφᾶ 35 & Βουκουρεστίου, τηλ. 619-542. Δέχεται καθ' ἑκάστην 6—8.30 πλὴν Σαββάτου

ΣΠΥΡΟΣ Β. ΣΥΡΙΜΠΕΗΣ
ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του, ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 34, 2ος ὄροφος, τηλ. 22—23—23 καθημερινῶς πλὴν Τετάρτης καὶ Σαββάτου, 5—8 μ.μ. κατόπιν συνεντεύξεως.

ΝΕΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ — ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ
ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ — ΠΑΡΑΣΙΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΣΙΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ-ΤΟΥΜΠΑΝΑΚΗ
ΙΑΤΡΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 227—233 ΚΑΙ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
(Παραπλεύρως τοῦ Πανεπιστημίου)
ΤΗΛΕΦ. 222-025 — 277.358

ΝΕΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ — ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ
ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ — ΠΑΡΑΣΙΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΑΝΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΕΛΕΙΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 122—ΕΡΜΟΥ — ΤΗΛ. 222.600
ΕΝΑΡΞΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ 17 ΙΟΥΝΙΟΥ 1976

ΝΕΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ-ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ
ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ-ΠΑΡΑΣΙΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΒΑΣΩΣ ΧΡ. ΚΟΥΛΗ
ΙΑΤΡΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 143 — ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΗΛΕΦ. 221-902 — ΠΑΤΡΑΙ

ΛΑΛΑΠΑΝΟΣ Ε. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ — ΡΑΔΙΟΛΟΓΟΣ
—ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΚΑΙ ΛΙΕΓΗ
Δέχεται καθημερινῶς εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἰατροῦ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΛΑΛΑΠΑΝΟΥ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 40, ΚΟΡΙΝΘΟΥ
ΤΗΛΕΦ. 277-277 — ΠΑΤΡΑΙ
Σύνδεσις μετὰ τοῦ Δημοσίου — Ο.Τ.Ε. — Δ.Ε.Η. — Ο.Σ.Ε. — κ.λ.π.

ΑΥΣΤΗΡΗ ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ

Σὲ ἠθικὴ παρακμὴ βλέπουν τὶς ΗΠΑ πολλοὶ θρησκευτικοὶ ἡγέτες

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΗΘΙΚΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἐνῷ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἰσέρχονται εἰς τὸν τρίτον αἰῶνα τοῦ βίου των, ἡ ἀποκάλυψις τῶν ἐρωτικῶν σκανδάλων τῶν ἡγετῶν τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ εἰς τὸ Καπιτώλιον, ὡς καὶ τοῦ σκανδάλου τοῦ Οὐώτεργκαίητ, δεικνύουν ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἀν τιμετωπίζουν σήμερον, ἕνα σκληρὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς ἁμαρτίας, λέγουν οἱ θρησκευτικοὶ ἡγέται τῆς χώρας. Οὗτοι πιστεύουν ὅτι ἡ ἀποκάλυψις τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν σκανδάλων θὰ ἀποτελέση τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς ἠθικῆς ἀναβιώσεως.

*«Κατὰ τὴν 200ὴν ἐπέτειον τῆς ὑπάρξεώς μας ὡς ἔθνους εἰμαι πολὺ αἰσιόδοξος ὅσον ἀφορᾶ τὸ μέλλον μα», λέγει ὁ καρδινάλιος Τίμοθυ Μάνινγκ, εἰς Λὸς Ἀντζελες. «Ἀκόμη καὶ ἡ τραγ